

DE RODAHAL

- Ingenieursbureau Peutz is sinds de oprichting van de Rodahal betrokken bij de klankkleur.
- Het officiële programma in de Rodahal start morgenavond meteen met een knaller van formaat. Ole Edvard Antonson, wereldberoemd trompettist, betreedt dan

- het podium in de hal. Samen met het Limburgs Symfonie Orkest opent hij de concertcyclus van het WMC vanaf 20.00 uur.
- Oprichter Victor Peutz was aanwezig bij de bouw van de hal in 1966 als akoestisch adviseur.

Maurice Wiche

„De beste akoestiek vind je in het Amsterdamse Concertgebouw. Het geluid daar is wereldberoemd. Het is wel erg belangrijk dat de zaal gevuld is. Als er geen publiek zit, wordt de zaal overakoestisch. Er bestaat geen vast recept voor goede klank, elk gebouw heeft maatwerk nodig om een mooi geluid te krijgen. En ieder muziekgenre stelt andere eisen aan geluid.”

Vuurdoop Rodahal

Harmonie Sainte Cécile uit Eijsden – de roej – mocht dinsdagavond als eerste muziekcorps de akoestiek in de vernieuwde Rodahal in Kerkrade uittesten. „Ze hebben wel de verkeerde kleur uitgekozen hier in de hal”, wijzend op de blauwe lampen.

door Kim Noach

Je mag het best de vuurdoop van de vernieuwde Rodahal noemen. Harmonie Sainte Cécile uit Eijsden, een van de Limburgse topkorpsen en favorieten voor het komende WMC, had dinsdagavond om acht uur de primeur: zij mochten als eerste in de vernieuwde Rodahal spelen. Een eer mag je het zeker noemen, stelt harmonievoorzitter Anton Janssen knikkend. „We vinden het prachtig dat we de eerste zijn.” Zijn blik schiet door de ruimte. „Dit is iets heel anders dan de oude Rodahal. Dat was écht een sporthal. De sfeer is heel anders geworden.” „Ze hebben wel de verkeerde lichtkleur gekozen”, zegt muzikant Jan Drummen (saxofon bariton) spontaan. Met een grote grijns op zijn gezicht: „Hoe kunnen ze ons – de roej van Eijsden – nu uitnodigen en dan bláuw licht ophangen?”

Op verzoek van deze krant is de eigen recensent en klassieke muziekdeskundige Maurice Wiche uit Hoensbroek op deze bijzondere avond ook van de partij. Ook hij vindt de verandering die de Rodahal heeft ondergaan opmerkelijk. Maar brengt het gepimpte uiterlijk in de hal ook een topklasse concertgeluid met zich mee? Wiche:

„Weet je wat het moeilijke is van geluid? Het is heel erg lastig een recept te bedenken voor goede akoestiek.” Volgens de kenner uit Hoensbroek wordt het predikaat ‘goed geluid’ sowieso uiterst persoonlijk ingevuld door iedere luisteraar. Van het geluid waar de ene luisteraar kippenvel van krijgt, kan de ander kromme tenen krijgen. Diegene kan de klank als te luid en schel ervaren. „Je kunt ook pas een goed oordeel geven als er publiek in de zaal zit. Kleding dempt genoeg geluid om een fraaie akoestiek aan over te houden”, meent Wiche. „Een mooi afgewogen oordeel kun je pas geven als je niet alleen een harmonieorkest hebt gehoord in de ze ruimte, maar ook een LSO, een

Koninklijke Harmonie Sainte Cécile uit Eijsden mocht dinsdagavond de

vernieuwde Rodahal als eerste uittesten.

foto Bas Quaadvlieg

kamermuziekensemble of een solomuzikant. Al die verschillende klankkleuren geven je pas écht een idee over de akoestiek.” Na een eerste doorloop van Richard Strauss’ Dans met de zeven sluiers is Wiche

‘Recept goede akoestiek lastig te bedenken’

voorzichtig optimistisch over het geluid. „Eerste indruk? Die valt niet tegen. Maar de fitnesses kun je pas na een paar concerten invullen.” Vlak voor aanvang van de repetitie van de roej, loopt Maarten Luykx van ingenieursbureau Peutz door de hal om de akoestiek te meten. Met een microfoon in de hand loopt hij gedurende tien minuten naar een zestal plekken in de Rodahal. Telkens klinkt, vlak voor hij meet, een harde witte ruis door de

ruimte. Luykx wil nog geen oordeel vellen nadat hij zijn eerste meting heeft afgerond. „We moeten de gegevens eerst door de computer halen en daarna zal ik de resultaten eerst met onze opdrachtgever – de gemeente Kerkrade – bespreken.” Wanneer die eerste resultaten bekend zijn, kan hij niet zeggen. Luykx weet wel – uit hoofde van zijn functie als akoestisch adviseur – dat het erg lastig is om een zaal te maken waar zowel een symfonisch orkest als een popact graag speelt. Beide disciplines stellen toch andere eisen aan hun geluid. Na ruim een uur oefenen zijn de muzikanten uit Eijsden aangekomen bij het stuk Circus Maximus van de Amerikaanse componist John Corigliano. Dirigent Jan Cober – een van de topdirigenten uit Limburg – brengt het complexe muziekstuk samen met ‘zijn’ Sainte Cécile voor de eerste keer in Europa ten gehore. Tijdens de uitvoering wordt de harmonie opgedeeld in

verschillende secties en spelen blazers en slagwerkers midden tussen het publiek. Wat opvalt, is de golf van geluid die op de toehoorder afkomt, als Sainte Cécile alle registers

opentrekt. Maarten Luykx die achter in de zaal staat te luisteren, zegt verrukt: het ‘prachtig’ te vinden. Ook Joep van der Aa uit Simpelveld, voorzitter van de WMC-werk-

groep concertwedstrijden is erg in zijn nopjes met het geluid. „Tevreden? Zeer zeker. De zaal is bijna klaar, op een paar details na. Maar dit is het belangrijkste.”